

Kenmerk : 1827/80
Rolnummer : 3/81 E III
AvdV hoif/4

HET GERECHTSHOF 's-GRAVENHAGE

derde enkelvoudige belastingkamer;

GEZIEN het beroepschrift van X te Z tegen de uitspraak van de Inspecteur der invoerrechten en accijnzen te Y op het bewaarschrift van belanghebbende betreffende de hem over het jaar 1974 opgelegde naheffingsaanslag in de omzetbelasting, gedagtekend 28 november 1979, aanslagnummer 1234567;

Gezien de overige stukken van het geding, waaronder:

- de ter zitting van 26 januari 1981 door de gemachtigde van belanghebbende, zonder dat daartegen door de wederpartij bezwaren zijn aangevoerd in het geding gebrachte, door de griffier met 1 genummerde produktie, welke inhoud als te dezer plaatse ingevoegd moet worden aangemerkt;
- de brieven tussen het Hof en partijen met inachtneming van het bepaalde in de artikelen 14 en 16 van de Wet administratieve rechtspraak gewisseld naar aanleiding van het ter zitting van 26 januari 1981 door het Hof tot de Inspecteur gerichte verzoek om schriftelijk nadere inlichtingen te verstrekken, zomede het in het kader van die briefwisseling door de Inspecteur geproduceerde stuk;
- de ter zitting van 23 november 1981 door de Inspecteur voorgedragen en aan het Hof overgelegde, als in deze uitspraak ter plaatse als hierna is aangegeven, ingevoegd aan te merken pleitnota;

GEHOORD op 26 januari 1981 te 's-Gravenhage en op 23 november 1981 te U ter zitting belanghebbende in persoon en zijn gemachtigde T, belastingconsulent te S, alsmede de Inspecteur;

OVERWEGENDE dat, bovengenoemde naheffingsaanslag ten bedrage van f. 1.728,-- aan enkelvoudige belasting en f. 432,-- aan verhoging, in totaal f. 2.160,--, bij de bestreden uitspraak is gehandhaafd; dat het beroep van belanghebbende strekt tot vernietiging van de uitspraak en van de daarbij gehandhaafde aanslag, terwijl de Inspecteur heeft geconcludeerd tot bevestiging van zijn uitspraak;

OVERWEGENDE, dat, gezien de stukken van het geding en gelet op hetgeen in de zittingen nog is verhandeld, het volgende is komen vast te staan:

Belanghebbende exploiteerde gedurende het jaar 1974 onder de naam Q een koffiehuis te Z. Ter zake van deze exploitatie was hij ondernemer in de zin van de Wet op de omzetbelasting (hierna te noemen de Wet).

In het koffiehuis stond een speelautomaat die daar geplaatst was door de vennootschap onder firma door de vennootschap onder firma P te O (hierna te noemen: P), een exploitant van amusements- en speelautomaten. P en belanghebbende ontvingen ingevolge de tussen hen inzake de plaatsing gesloten

overeenkomst ieder de helft van de opbrengsten uit de automaat. Deze opbrengsten werden geregistreerd met behulp van een in de automaat aangebracht telwerk.

Een vertegenwoordiger van P nam maandelijks de stand van het telwerk op, waarna hij met belanghebbende diens aandeel in de opbrengsten over de periode sinds de laatste opneming afrekende. Belanghebbende ledigde - volgens zijn uitdrukkelijke en door de Inspecteur niet langer weersproken verklaring ter zitting – tussentijds ook zelf regelmatig de geldbak van de automaat, waartoe hem door P een sleutel daarvan ter beschikking was gesteld. Hetgeen bij de maandelijkse opneming door de vertegenwoordiger van P minder in de geldbak werd bevonden dan daarin volgens de stand van het telwerk aanwezig moest zijn, werd met het aandeel van belanghebbende in de opbrengsten verrekend.

De beschreven werkwijze leidde ertoe dat belanghebbende bij de afrekening soms nog een bedrag ontving en soms aan de vertegenwoordiger een bedrag moest terugbetalen.

Belanghebbende heeft maandelijks één bedrag als het hem toekomende aandeel in de opbrengsten uit de automaat in zijn kasadministratie geboekt. Hij heeft niet afzonderlijk aantekening gehouden van de door hem tussentijds uit de geld bak van de automaat genomen bedragen, welke hij volgens zijn verklaring rechtstreeks in de kas van zijn zaak heeft gestort, evenmin als van de bedragen welke hij bij de maandelijkse afrekeningen nog heeft ontvangen of terugbetaald.

Het totaal van de voormelde boekingen, die niet door schriftelijke bescheiden (bijvoorbeeld afrekeningsbriefjes) zijn gedekt, bedroeg in 1974 f.12.070,--.

Over dit bedrag heeft belanghebbende 13,79 percent omzetbelasting op aangifte voldaan.

Op 14 juni 1978 heeft de Inspecteur een renseignement betreffende belanghebbende ontvangen, dat is opgemaakt naar aanleiding van een door de rijksaccountantsdienst bij P ingesteld boekenonderzoek. Volgens dit renseignement heeft in 1974 het aandeel van belanghebbende in de opbrengsten uit bij hem geplaatste automaten f. 20.031,-- bedragen.

P heeft, blijkens de bevindingen bij het hiervoor bedoelde boekenonderzoek, in een kasboek de verkregen opbrengsten uit de exploitatie van door haar bij derden geplaatste speelautomaten steeds één bedrag per maand verantwoord. Achter in dit kasboek waren echter van de aldus verantwoorde bedragen specificaties opgenomen, waaruit voor ieder adres waar automaten waren geplaatst de opbrengsten afzonderlijk bleken. Volgens deze specificaties – waarin belanghebbende voorkwam onder de reeds vermelde naam Q – heeft P als haar aandeel in de opbrengsten uit de bij belanghebbende geplaatste automaat in 1974 in totaal f. 20.031,-- ontvangen. Dit bedrag komt overeen met het bedrag dat in het renseignement als het aandeel van belanghebbende in die opbrengsten is vermeld.

De Inspecteur heeft aan belanghebbende met inachtneming van de gegevens uit het renseignement de onderwerpelijke naheffingsaanslag opgelegd. De nageheven enkelvoudige belasting is de belasting die belanghebbende meer is verschuldigd dan hij op zijn aangiften over 1974 heeft voldaan, indien de ten bedrage van f.12.070,-- aangegeven omzet uit de speelautomaten met f. 7.961,-- tot f. 20.031,-- wordt verhoogd en over deze correctie 13,79 percent omzetbelasting wordt berekend.

Uit de door de Inspecteur gemaakte berekening welke aan de naheffingsaanslag ten grondslag ligt volgt, dat zonder de correctie op de omzet uit de speelautomaat belanghebbende over 1974 f. 754,-- teveel belasting op aangifte heeft betaald.

OVERWEGENDE dat het geschil uitsluitend de vraag betreft of de Inspecteur terecht de door belanghebbende aangegeven omzet uit de speelautomaat met f. 7.961,-- tot f. 20.031,-- heeft verhoogd; dat belanghebbende deze vraag ontkennend, doch de Inspecteur haar bevestigend beantwoord;

OVERWEGENDE dat partijen hun voren omschreven standpunten doen steunen op hetgeen zij hebben aangevoerd in het beroepschrift, onderscheidenlijk het verzoekschrift, alsmede in elks aandeel in de voormelde briefwisseling; dat zij ter zitting van 26 januari 1981 en ter zitting van 23 november 1981 de zaak hebben bepleit, wat betreft de Inspecteur ter zitting van 23 november 1981 aan de hand van vorenbedoelde pleitnota, welker inhoud als te deze plaatse ingevoegd moet worden aangemerkt; dat partijen aan hun aldus gegeven uiteenzettingen in de zittingen geen andere argumenten hebben toegevoegd;

Overwegende omtrent het geschil:

dat in artikel 31 van de Uitvoeringsbeschikking omzetbelasting 1968 – welke bepaling strekt tot uitvoering van artikel 34 van de Wet – voor zover in dit geding van belang, het volgende is bepaald:

1. De ondernemer is gehouden regelmatig aantekening te houden van:
 - a. de aan hem en door uitgereikte facturen;
 - b. de uitgaven en ontvangsten ter zake van de aan hem en door verrichte leveringen van goederen en verleende diensten;
 - c. enz.
2. enz.
3. De aantekeningen worden op zodanig duidelijke en overzichtelijke wijze en met vermelding van zodanige bijzonderheden gehouden, dan aan de hand daarvan de door de ondernemer over een bepaald belastingtijdvak verschuldigde belasting kan worden vastgesteld.
4. enz.

dat op grond van de aangehaalde bepalingen aan ondernemers, die – zoals belanghebbende – krachtens de aanwijzing in artikel 26 van voormelde Uitvoeringsbeschikking de belasting mogen voldoen volgens het “kasstelsel”, tenminste als eis moet worden gesteld het bijhouden van een kasgeldadministratie, het boeken van de dagontvangsten en – voor zover van toepassing – het houden van aantekeningen omtrent het privé-gebruik;

dat naast de telkens in één bedrag aan te tekenen dagontvangsten in de kasgeldadministratie alle andere kasgeldmutaties – daaronder begrepen de opnamen en betalingen voor privé-doeleinden, de stortingen op de eigen bank- of girorekening en, zoals in dit geval, de ontvangsten uit een speelautomaat- afzonderlijk en in chronologische volgorde moeten worden geboekt;

dat uit hetgeen in dit geding is komen vast te staan omtrent de wijze waarop belanghebbende in zijn kasadministratie de ontvangsten uit de speelautomaat heeft geboekt – hij heeft maandelijks één bedrag als

het hem toekomende aandeel in de opbrengsten uit de automaat verantwoord en niet afzonderlijk aantekening gehouden van de door hem tussentijds uit de geldbak van de automaat genomen bedragen, evenmin als van de bedragen welke hij bij de maandelijke afrekeningen nog heeft ontvangen of terugbetaald- volgt, dat hij met betrekking tot die ontvangsten niet heeft voldaan aan de hem bij of krachtens artikel 34 van de Wet opgelegde verplichtingen, zoals deze met het oog op ondernemers als hijzelf hiervoor nader zijn omschreven;

dat ingevolge het bepaalde in artikel 36 van de Wet juncto het bepaalde in artikel 29, eerste lid, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen de rechter ingeval van niet-nakomeng van evenbedoelde verplichtingen het beroep tegen een door de Inspecteur gedane uitspraak op een bezwaarschrift moeten afwijzen, tenzij gebleken is dat en in hoeverre die uitspraak onjuist is;

dat onder de gegeven omstandigheden belanghebbende, op wie te dezen de bewijslast rust, op grond van de aangehaalde bepalingen – in het bijzonder gelet op de in artikel 29, eerste lid, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen gebezigde bewoordingen: “tenzij gebleken is”- overtuigend dient aan te tonen dat hij in 1974 met f12.070,-- zijn aandeel in de opbrengsten uit de speelautomaat tot het juiste bedrag in zijn kasadministratie heeft verantwoord;

dat naar 's Hofs oordeel belanghebbende dit van het verlangde bewijs niet heeft bijgebracht;

dat gelet op de tussen P en belanghebbende gesloten overeenkomst ingevolge welke zij ieder de helft van de opbrengsten uit de bij belanghebbende geplaatste automaat zouden ontvangen, de Inspecteur aan het feit dat volgens de in het kasboek van P dienaangaande opgenomen specificaties in 1974 haar aandeel in de opbrengsten f.20.031,-- heeft bedragen het vermoeden kon en mocht ontlenen, dat belanghebbende in dat jaar als zijn aandeel een gelijk bedrag heeft ontvangen en dat hij mitsdien ter zake daarvan in zijn kasadministratie f.7.961,-- te weinig heeft verantwoord;

dat belanghebbende dit vermoeden niet en in elk geval niet – gelijk hier is vereist – overtuigend heeft weerlegd;

dat hetgeen hij daartoe heeft aangevoerd hierop neerkomt, dat ook indien in totaal bezien in de boekhouding van P de opbrengsten uit de exploitatie van door haar bij derden geplaatste automaten juist zijn verantwoord – hetgeen hij niet betwist – bij het opstellen van de specificaties van die bedragen fouten gemaakt kunnen zijn en dat daaruit het verschil tussen het door P en het door hem geboekte bedrag moet worden verklaard;

dat echter belanghebbende voor deze door de Inspecteur in zijn pleitnota gemotiveerd weersproken stelling op geen enkele wijze enig bewijs heeft bijgebracht;

dat mede bij gebrek van elk cijfer daaromtrent het hof ook niet is gebleken, dat – zoals belanghebbende kennelijk bovendien nog heeft willen stellen – een correctie van f.7.961,-- op zijn aandeel in de opbrengsten uit de speelautomaat uiteindelijk tot een in 1974 voor privé-uitgaven beschikbaar bedrag leidt, hetwelk in zijn omstandigheden van destijds als onaannemelijk hoog moet worden beschouwd;

dat tenslotte nog opmerking verdient dat het Hof er niet aan twijfelt dat het sub factis bedoelde renseignement, hetwelk tot het opleggen van de onderwerpelijke naheffingsaanslag aanleiding heeft gegeven, overeenkomstig de gegevens uit de administratie van P is opgemaakt en dat daarom het Hof – anders dan de gemachtigde blijktens het gestelde in zijn brief van 14 mei 1981 blijkbaar meent – met betrekking tot dit punt van de Inspecteur geen nader bewijs heeft verlangd;

dat al het voorgaande tot de slotsom voert dat het beroep van belanghebbende als ongegrond moet worden verworpen, zodat – nu voorts tegen de in de naheffingsaanslag begrepen verhoging geen bezwaren zijn aangevoerd – moet worden beslist als volgt:

RECHTDOENDE:

Bevestigt de uitspraak waarvan beroep.

Aldus vastgesteld in raadkamer op 6 mei 1982 door mr. J. Post, raadsheer, in tegenwoordigheid van de waarnemend griffier mr. M.C.A.M. Lavies-van der Wolf.

Lavies-van der Wolf

Post

Aangetekend aan
partijen verzonden:
25 MEI 1982